

Barbara Polderman (1971) is vooral bekend met beelden die ze maakt van textiel waarmee ze mensen en dieren vormgeeft. Ze gebruikt hiervoor uiteenlopende materialen zoals stof, leer, veren, bont meubel- en gordijnstoffen. Ze is geïntrigeerd door de verwantschap die ze ziet tussen dieren en mensen. “Ik probeer iets menselijks in een dier te laten zien en iets dierlijks in een mensfiguur te benadrukken”, aldus Barbara Polderman. De gedecoreerde stoffen en uiteenlopende materialen waarmee ze de dieren in elkaar zet, geven haar beelden een intrigerend uiterlijk. Aan de ene kant bekoren ze om hun schoonheid, anderzijds sijpelt in details het verval door. Losse draden, scheuren in de stof, wijzen op de kwetsbaarheid van mensen en dieren. Schoonheid en pijn liggen dicht bij elkaar.

Haar beelden wisselt ze af met ruimtelijke collages die ze maakt van plaatjes uit boeken en als kijkkasten presenteert. Van bloemen, planten en vogels maakte ze ingenieuze collages die in de kasten een wereld op zich vormen. Voor de hier afgebeelde collage gebruikte ze plaatjes over stijklkamers. Interieurs vormen een weerspiegeling van een leven. Het is een letterlijke omgeving die je nalaat. Stijklkamers zijn in wezen nagebootste ruimtes en geven ons een idee van hoe het ooit was. Met dit gegeven construeerde Polderman nieuwe ruimtes die ze als decors of als facades presenteert. Ze sneedt aanwezige schilderijen uit het beeld zodat ze een doorkijk geven naar de ruimte die daarachter ligt. Ook alle ramen en deuren zijn weggesneden zodat er een soort dwalend element in het werk komt.